

ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

«Ο σκόπελος του σχηματισμού Ύπουργείου.— Ο φιλέδοξος δημοσιογράφος και η ευστροφία του «Γέρου».— Όπου αρχίζει μια άτελειωτη ιστορία περί του...ώρολογιου της Δημητσάνας!—Διάλογος του Δηληγιάννη με μίαν άρσάν κυριαν.— Τό άνώμαρτον Ύπουργείον.

«Ο άειμνηστος Θ. Δηληγιάννης συνείδηζε να λέγη ότι ή μεγαλύτερα ικανότης ενός πολιτικού άρχηγού φαίνεται τή στιγμή που πρόκειται να...καταρτίση Ύπουργείον. Πώς θα ικανοποιήση τις φιλοδοξίες όλων των φίλων του οι όποιοι φλέγονται από τόν πόθον να πάρουν χαρτοφυλάκιον ; Άλλ' ό Γορτύνιος πολιτικός είχε άδιαφιλονεικητον δεξιότητα να παρακάμπη τις δυσκολίες αυτές και να σώζεται από τις φάλαγγες των άπαιτητών. Ο ίδιος διηγήθη κάποτε εις στενόν κύκλιν τό ακόλουθον σχετικόν ανέκδοτον :

Μεταξύ των πιστοτέρων όπαδών του ήτο και ένας βουλευτής, ό όποιος προσελθών από την δημοσιογραφίαν διεκρίθη άργότερα στο Κοινοβούλιον. Ο Δηληγιάννης άμα τόν εβλε εύγλωπτον, ευστροφον και έξυκτον τόν έπηρε στάς τάξεις των στελεχών του και του έφύτευσε άπειρορίστους φιλοδοξίας.

«Ήλθε έποχή κατά την όποιάν ό πρώην δημοσιογράφος ήτο πλέον ένδεδαίμενος ύπουργός. Δέν συνεζητείτο καν ούτε τό Ύπουργείον που του έδίθετο. Ο Δηληγιάννης άφρησά να έννοηθή ότιτου προώριζε τό Ύπουργείον της Παιδείας. Έπί τέλους ήλθιν αι έκλογαι. Ο δημοσιογράφος έπήγε στήν Έπαρχία του, ένίκησε σχεδόν άναν άντιστάσεως και έσπευσά να τηλεγραφήση την νίκην εις τόν Δηληγιάννη, ό όποιος τόν ειχε προσέμψει κατά την αναχώρησίν του επαναλαμβάνων ρητώς την ύπόσχεσιν ότι θα τόν έκανε ύπουργό.

Ο βουλευτής έπιστρέψας στάς Αθήνας έμαθε ότι τό Ύπουργείον ειχε καταρτισθεί ήδη χωρίς αυτόν. Έν τούτοις, χωρίς να δείξη την παραμικρή δυσαρέσκεια, έπήγε να κάνη τόν περίπατό του στήν όδόν Σταδίου. Έξαφνα, έφανερώθη ό Πρωθυπουργός έπάνω στο άμάξι, έσταμάτησε τό άμάξι και παρέλαβε τόν βουλευτήν με έκδηλώσεις άνησυχίας :

— Ός την τελευταία στιγμή δέν ειμεθα βέβαιοι άν έπετύχασε και είχαμε τόση άνησυχία !

Ο βουλευτής ριμερσνηθή. Η έπιτυχία του ήτο βεβαία εκ των προτέρων, μόλις δε έβγήκαν τ' άποτελέσματα αυτός ειχε τηλεγραφήσει άμεσως :

Ο Δηληγιάννης σάν να μίν ειχε άκουσε τίποτε, επανέλαβε τός έκδηλώσεις της άνησυχίας του και διέταξε τόν άμαξά να κάνη τόν γύρο της λεωφόρου Άλεξάνδρας και Κηφισίας. Και σάν να μίν ειχε συμβεί τίποτε, ό Δηληγιάννης άρχισε να διηγείται πώς δύο συμπόλιται του, διαμένοντες στήν Άμερική, του έστειλαν ένα μεγαλοπρεπέστατο ώρολόγι γιά να τό στήση στο καμπαναριό της Δημητσάνας. Ο άειμνηστος πολιτικός έκκανε τή διήγησιν με όλες τις λεπτομέρειες που μπορεί να δεχθή ένα γεγονός τέτοιας σημασίας. Ο βουλευτής άκουγε...

Στους Άμπελοκήπους ό Δηληγιάννης, κουρασμένος από τή διήγησιν, έξήγησε μιá μινύτα, την ήπε και έξηκολούθησε την ιστορία του ρολογιού της Δημητσάνας ως τή στιγμή που έφθασαν στο Ύπουργείον των Οικονομικών.

Εκει άπεχαρήτησε τό βουλευτή χωρίς ούτε την τελευταία στιγμή να του πη τίποτε, γιά τούς σχηματισμούς της Κυβερνήσεως. Όταν έχωρίζοντο μόνον του ειπε :

— Είνε άνάγκη να μελετήσετε ένα νομοσχέδιο ίδρύσεως Ύπουργείου Έμπορίου και Συγκοινωνίας. (Τέτοιο Ύπουργείο δέν ύπήρχε τότε, ούτε κατά φαντασίαν).

Όπως ήτο επόμενον, ό βουλευτής έπαισε παιά να εινε φίλος του Δηληγιάννη, δέν έξεδηλώθη όμως και φανερά έχθρός του, ώστε και έπισκέψεις άντηλλάγησαν μεταξύ των.

Κάποτε λοιπόν ό Δηληγιάννης έπήγε να επισκεφθή τό βουλευτή. Ο ίδιος και ή γυναίκα του τόν ύπεδεχθησαν με όλες τās ένδείξεις του σεβασμού και της εκμήςσεως και πρός την ήλικία και πρός τό άξίωμα του έπικρέματο. Ο Δηληγιάννης, που ήταν ή έξωσα ιστορία, άρχισε να διηγείται τή γενεαλογία τής κυρίας, έπειτα διηγήθη έπισκόπια της μητέρας της και της γαριάς της και τέλος άποτόμως τής ειπε με την γνωστήν φρασολογίαν του :

— Έν τούτοις ύμεις, κυρία, με άντιπολιτεύεσθε.

— Έγώ, κύριε Πρόεδρε ; ειπεν ή κυρία έκπληκτος με όλη την άναμφισβήτητη εύφρεια και έτοιμότητά της.

— Σας. Έπρότεινα εις τόν κύριο σύζυγό σας να με βοηθήση διά των ύπηρεσιών του ως ύπουργός, και όμως ήρηθή. Προφανώς ή άρνησις ύπηρεσείθη ύφ' ύμών.

Ο βουλευτής και ή γυναίκα του έπεφταν από τή μιá έκπληξιν στήν άλλη.

— Του έπρότεινα, έξηκολούθησε ό Δηληγιάννης, ν' αναλάβη τό ύπουργείο της Συγκοινωνίας και του Έμπορίου. Και όμως δέν έδέχθη.

Ός γνωστόν, ύπουργείο Έμπορίου και Συγκοινωνίας δέν εγενε τότε. Έγενε μετά τριάντα έτη, όποτε ούτε ό Δηληγιάννης έζούσε, ούτε ό βουλευτής ειχε παιά έλπίδες ύπουργοποιήσεως.

«Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ,»

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΖΩΓΡΑΦΩΝ
ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΣ

Στην Πινακοθήκη της μονής των Ίησοιτών, στή Λισσαβάνα, υπάρχει μιá εικόνα που παριστάνει τόν Άδάμ στόν Παράδεισο. Ο Άδάμ της εικόνας αυτής φορε γαλάζια...πανταλόνια μ' άσημένια θηλυκοθήρια. Κοντά του κάθεται ή Έβα, ή όποία φορε έπίσης φουστάνι της υόδας, γραμμωτό και τρώγει τόν άπαγορευμένο καρπό !... Στο βάθος της εικόνας φαίνεται ή πομπή μιás λιτανείας Ίησοιτών, οι όποιοι ακολουθούν τόν Τίμιον Σταυρόν !...

Γιατί ό ζωγράφος τό έφτιασε. Άλα αυτά τόσο μονιέρνα, εινε άγνωστον. Πάντως, όπως δά όπτε παρακάτω, ή εικόνα του δέν εινε μοναδική στο είδος της.

Γιατί άπλούστατα και ό διάσημος ζωγράφος Παύλος Βερονέζ, ζωγράφος τόν έν Κανά γάμον, παρέσπεσε στήν εικόνα του μεταξύ των προσκεκλημένων και Μαρίαν την βασίλισσαν της Άγγλίας, Σολιμάν τόν Β', Κόρολον τόν Ε', πολλούς καρδινάλιους, τόν έαυτόν του λευκά ντυμένον και παίζοντα βιολί, όπισθεν αυτού τόν έπίσης γνωστόν ζωγράφον Τιντορέττον, άπέναντί του τόν ζωγράφον Τισάνο, παίζοντα βαρβούσλιν και τέλος ; τόν άδελφόν αυτού πλούσια ντυμένον και κρατούντα ένα ποτήρι γεμάτο κρασί !...

Επίσης στήν έκκλησία του Άγ. Ίερωνήμου στήν Έσοπ ύπάρχει μιá εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, στήν όποία τίν θεοί των Άποστόλων κατέχον πολλά μέλη της Άγγελικής Βουλής !...

Σέ μιá έκκλησία πάλιν ένος χωριού της Όλλανδίας ύπάρχει μιá εικόνα παριστίνουσα τίν θυσίαν του Ισαάκ. Στην εικόνα αυτή ό Άβραάμ έτοιμάζεται να σκοτώσιν τόν υιόν του μ' ένα... τουφέκι !...

Στην Αζιευ της μεσημβρινης Γαλλίας ύπάρχει έπίσης μιá άλλη εικόνα της αυτής σχεδόν εμπνεύσεως. Ο Άδάμ κυνηγεί μέσα σ' ένα άσος κρατώντας πάλιν... τουφέκι !...

Στό Ουίνδοο βλέπει ώσαύτως κανείς μιá εικόνα του Antonio Verrio, ή όποία παριστάνει τόν Ίησού Χριστόν άνεγγείοντα τούς νεκρούς. Τίν πρσίπ θεοί μεταξύ του λαού κατέχον τό πρόσωπα του καλλιτέχρον και των φίλων του, οι όποιοι φορούν στο κεφάλι λευκές περρούκες !...

Στό νεκροταφείο του Όφφενμποργ, παρὰ τδ Baden - Baden, ύπάρχει χρισμένο στόν τοίχο ένα άνάγκλοφο, τό όποιον παριστάνει τόν Ίησού Χριστόν προσερχόμενον στο άσος των Έλαιών. Κοντά στο πόδιον του μαρτυρίου εφύσκειται μιá παιική τιάρα. Από τίν ζώνην του Χριστού κρέμονται τό κλειδιά του παραδείσου. Όπισθεν τούτου τέλος ό Ιούδας δείχνει τό δίσκαλό του στός Ρωμαίους στρατιώτας, ό επικεφαλής των όποιων φορε μεσαιωνική στολή !...

Τέλος κάποιος ζωγράφος από τό Τοledo έξωγράφισε κάποτε τούς τρεις μάγους να προσκυνούν τόν Ίησού στή Φάτην. Αφο από αυτούς εινε λευκός, ό τρίτος δέ μαύρος. Φαίνεται όμως ότι αυτό που έπόζαρον στόν ζωγράφο διαν έξωγράφισε τίν εικόνα έκουνήθησαν, γιατί ό ζωγράφος έκανε λάθος κ' έξωγράφισε τά τρία πόδια των μάγων λευκά και τό άλλα τρία...μαύρα !...

Στό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ,» προσεχέστατα

Πώς δηλητηριάζεται ή άνθρωπότης. Η κοκαίνη, ή μορφίνη, τό όπιου ! Η ιστορία των δηλητηριών. Η χρησις των. Τί γίνεται στήν Εύρώπη και στάς Αθήνας κ.τ.λ. κ.τ.λ.
Κάτι που θα σας καταπλήξη, θα σας συναρπάση.